

**«ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·».**

Ερμηνεία του προοιμιακού Ψάλμου (Ε΄)

Ορθοδοξία / Ερμηνεία Αγίας Γραφής

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος - Συγγραφέας

Στους στίχους (31-35):

Γίνεται μια μεγαλειώδης δοξολογία του Δημιουργού.

31. **«ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·»**

Ας εἶναι ἡ δόξα του Κυρίου αἰώνια,

θα ευφρανθεῖ ὁ Κύριος ἀπὸ τα ἔργα του.

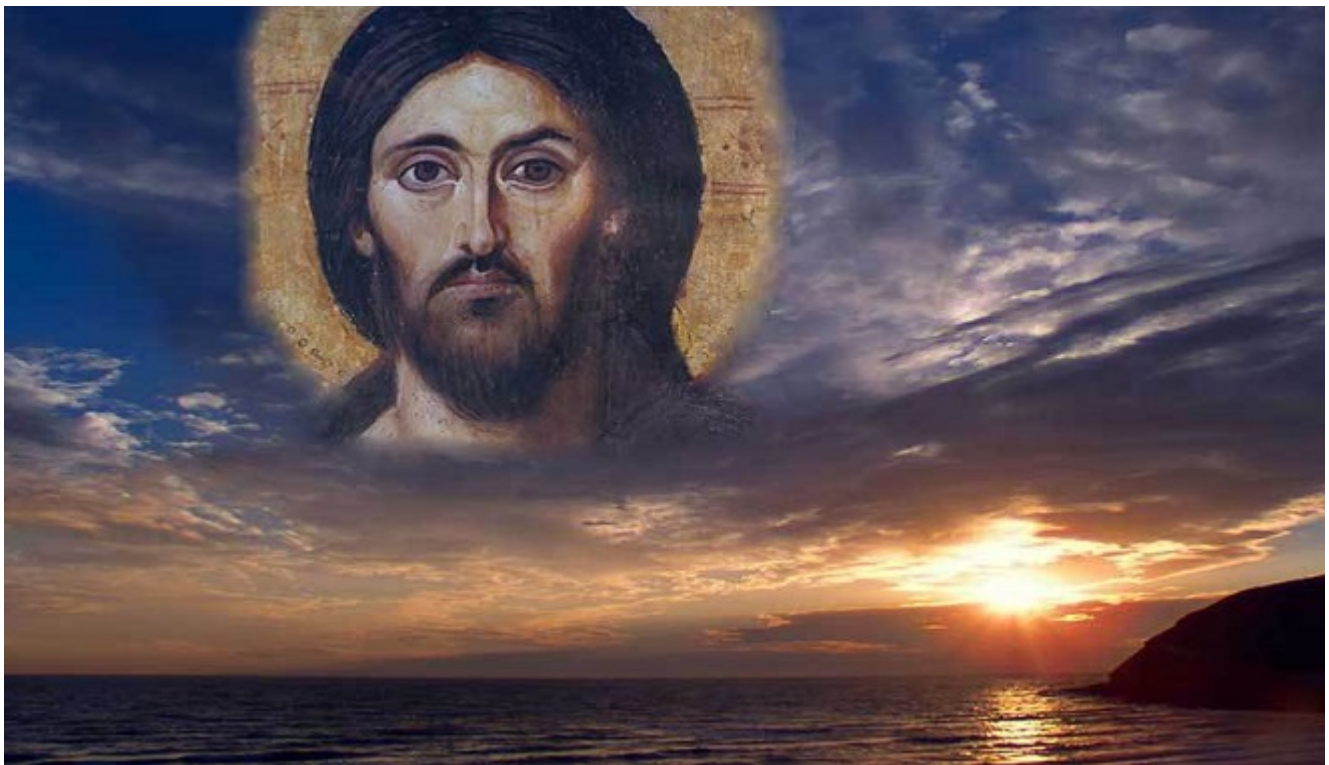
32. **«ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,**

ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.»

32. Είναι αυτός που μια ματιά ρίχνει στη γη και την κάνει να τρέμει,
είναι αυτός που αγγίζει τα όρη και καπνίζουν.

Ερμηνεία

Κλείνοντας ο ψαλμωδός αυτήν τη δοξολογία του μιλάει για την αιώνια δόξα του Κυρίου, την οποία θα αποδίδουν οι άνθρωποι αιωνίως και ο Κύριος θα χαίρεται για αυτήν την αναγνώριση του ανθρώπου. Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο όχι για να δείξει την δύναμή Του αλλά γιατί ήθελε και τα δημιουργήματά Του να ευφραίνονται και αυτά μαζί του. Η ευφροσύνη κατά τον Γρηγόριο Νύσσης είναι οπαδός της αρετής και της αγαθότητας, και επειδή ο Θεός τα διαθέτει και τα δύο, για αυτό ευφραίνεται με τα δημιουργήματά Του αλλά θέλει και τα δημιουργήματά Του να ευφραίνονται και αυτά μαζί Του. Κατά τον Χρυσόστομο ο Δαυΐδ παρουσιάζει τον Θεό να χαίρεται, γιατί ο Θεός δεν θέλει την απώλεια των όντων αλλά την ζωή, για αυτήν εξάλλου δημιούργησε και τον κόσμο. Και την θεογνωσία την χάρισε στους ανθρώπους, για να μπορούν να σώζονται οι άνθρωποι και να χαίρεται ο Θεός.

Επομένως ύστερα από αυτήν την μεγαλειώδη περιγραφή της φύσης και των θαυμαστών δημιουργημάτων του, τα οποία βλέπει και χαίρεται, αξίζει αιώνια δόξα στον Θεό Δημιουργό. Τα βουνά, όταν τα πλησιάσει ο Θεός, αρχίζουν και καπνίζουν όπως καπνίζουν τα χόρτα, όταν τα πλησιάζει η φωτιά. Αυτό το είδαμε στο όρος Σινά , όταν το ανέβηκε ο Μωϋσής: «και το όρος το Σινά εκαπνίζετο όλον δια το καταβαίνον επ' αυτόν τον Θεόν εν πυρί».

Φτάνει να ρίξει μια ματιά στη γη και αυτή να αρχίζει να τρέμει, φτάνει να αγγίξει τα όρη και αυτά να αρχίζουν να βγάζουν λάβα και καπνό. Είναι αυτός που τα δημιουργήσε αυτά και συνεπώς μπορεί να τα ελέγχει και να τα εξουσιάζει.

33. **«ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω· ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.»**
Θα υμνολογῶ τον Κύριό μου σε ὅλη μου τη ζωή, θα ψάλλω τον Θεό μου ὅσο ζω.

Μακάρι να Του αρέσουν οι σκέψεις μου, εγώ όμως θα ευφρανθῶ με αυτό που κάνω για τον Κύριο.

Το «ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου» και το «ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω» είναι το ίδιο με άλλα λόγια, όμως αυτή η επανάληψη τονίζει την αγαθή πρόθεση που έχει να υμνολογεῖ σε ὅλη του την ζωή τον Θεό, γιατί στον Ἄδη δεν μπορεί να διηγείται τα θαυμάσια του Θεού: « μὴ διηγῆσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη; (ψαλμός 87, 11-13) Η διαλογία του πάλι, δηλαδή η σκέψη του για την ζωή, δεν είναι πάντα γλυκιά και ευχάριστη, αλλά πικρή, γι αυτό και με αυτό που κάνει πιστεύει ότι ο λογισμός του θα ευχαριστηθεῖ, θα γλυκαθεῖ και ο ίδιος θα χαρεί. Παράλληλα προβληματίζεται για το αν αυτός ο ύμνος θα ευχαριστούσε τον Κύριό του, αν και ο ίδιος δεν θα πάψει να χαίρεται με τον ύμνο που απευθύνει προς τον Κύριο.

35. **«ἐκλείπειεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς,**

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.»

35. Μακάρι να εκλείψουν οι αμαρτωλοί από το πρόσωπο της γης
αλλά και οι παράνομοι, ὥστε να μην ὑπάρχει κανείς από αυτούς.

Υμνολόγησε, ψυχὴ μου, και πάλι τον Κύριο.

Ερμηνεία

Τελειώνοντας εύχεται να εκλείψουν οι αμαρτωλοί και οι παράνομοι, ὥστε να ὑπάρχουν μόνο οι δίκαιοι, οι οποίοι θα δοξολογούν τον Θεό. Δεν πρόκειται για εκδικητική διάθεση απέναντι στους αμαρτωλούς και τους άνομους αλλά για φιλόνηρωπη διάθεση, γιατί εύχεται οι αμαρτωλοί και οι παράνομοι να πάψουν να είναι αμαρτωλοί και παράνομοι, να συνειδητοποιήσουν δηλαδή την αμαρτωλότητα και την ανομία τους και να αλλάξουν πορεία. Αν γίνει αυτό, τότε

δεν θα υπάρχουν ούτε αμαρτωλοί ούτε παράνομοι αλλά δίκαιοι, που θα υμνούν και θα δοξολογούν το Θεό όχι μόνο με το στόμα τους αλλά κυρίως με τα έργα τους.

Ο ψαλμός κλείνει με την ίδια φράση με την οποία άρχισε: «εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον». Ἐτσι δικαιολογεί τη διάθεσή του να δοξολογήσει τον Κύριο. Η περιγραφή της δημιουργίας του κόσμου στη Γένεση της Π. Διαθήκης είναι εντυπωσιακή αλλά και αυτή του Προοιμιακού μεγαλειώδης, γιατί αναφέρεται στο μεγαλείο του Θεού, που είναι η φύση με τελειότερο δημιούργημα τον άνθρωπο.

Εμείς τι πρέπει να συγκρατήσουμε από τον ψαλμό αυτό;

Το: «ὡς ἔμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας...»

Παρατηρώντας τη σοφία της δημιουργίας του Θεού να προβαίνουμε σε ευχαριστία και δοξολογία, γιατί όλα αυτά τα έκανε ο Θεός για να τα χαίρεται ο άνθρωπος και όχι να τα εκμεταλλεύεται κερδοσκοπικά αλλά να τα σέβεται για να είναι σε καλή κατάσταση «λίαν καλώς», όπως τα έκανε ο Θεός, γιατί αλλιώς η φύση θα μας εκδικείται, όπως συμβαίνει τώρα με τα ακραία φυσικά φαινόμενα.

Σας ευχαριστώ για την υπομονή σας

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](https://bit.ly/3Uo3bRZ)

<https://bit.ly/3Uo3bRZ>